

РЕШЕНИЕ

№ 7416

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7899** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 10.06.2013г на СРС по нахд № 15902/2012г.Претендира се незаконосъобразност на обжалвания акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. На първо място се претендира, че като дата на извършване на административното нарушение в АУАН е посочена датата 21.12.2010г. В тази насока се твърди да е изтекла както абсолютната погасителна давност по отношение на това нарушение, така и сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Допълнително се излагат съображения по съществуването на спора.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юрк. А., която поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, Комисия за финансов надзор, чрез юрк. Г. оспорва жалбата. Не приема възраженията за изтекли давностни срокове и приема касационната жалба за неоснователна.

СГП чрез прокурор Никова взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка

за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по жалба на [фирма], срещу Наказателно постановление (НП) № Р-10-344/03.07.2012 г., издадено от Заместник-председателя, ръководещ управление „Застрахователен надзор" на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 319, ал. 2, предл. второ, във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 107, ал. 1 от КЗ.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция:

В КФН, управление „Застрахователен надзор", на 03.06.2011 г. е постъпила жалба с вх. № 91-02-723 от П. Д. Ю., в качеството ѝ на управител на [фирма]. Жалбата е относно предявена пред ЗД [фирма] претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, регистрирана в дружеството на основание сключена застраховка „Автокаска" и по повод настъпило застрахователно събитие - кражба на лек автомобил марка „АУДИ КУ 7", с рег. [рег.номер на МПС] , ползвано от жалбоподателя по силата на договор за лизинг. По случая започнала проверка, като от ЗД [фирма] са изискани писмени обяснения и заверено копие на цялата документация, съдържаща се в преписката по щета № 100127001016/2010 г. Отговорите постъпили с писма, като последното било от 01.11.2011 г. След проверка на цялата документация по случая се установява, че застрахователната претенция е заведена в ЗД [фирма] на 14.06.2010 г. На същата дата, а впоследствие на 25.08.2010 г., 08.11.2010 г., 01.12.2010 г. и 03.12.2010 г., застрахованото лице е представило в дружеството необходимите документи за установяване на основанията и размера на претенцията: уведомление за кражба, попълнена анкетна карта, застрахователна полица оригинал, регистрационно свидетелство за МПС и талон, протокол и запечатан плик с ключовете и дистанционните за алармените устройства, оригинални документи за закупуване на МПС, документ от РПУ, удостоверяващ кражбата на МПС, постановление от 27.10.2010 г. за спиране на наказателното производство на основание чл. 244, ал.

1, т. 2 във връзка с чл. 199, ал. 1 НПК по досъдебно производство № 14-593/2010 г. по описа на РПУ Н., документ от РПУ, че няма сведения за откраднатото МПС, копие от актуална регистрация на фирмата, писмо от клиента с посочена банка и банкова сметка, по която да се преведе обезщетението, предложение за застраховане, нотариално заверена декларация и фактура за маркиране.

На 27.01.2012 г., Б. С. Т. на длъжност „главен експерт - юрист" в отдел „Административно-наказателна дейност", Дирекция „Застрахователен надзор", Главна дирекция „Надзорна дейност" на КФН, Управление „Застрахователен надзор", съставя АУАН № Р-06-102 срещу дружеството жалбоподател за нарушение на чл.107 от КЗ. Въз основа на същия е издадено атакуваното наказателно постановление.

С решение от 29.10.2009 г. по НАХД № 8271/2009г. по описа на СРС е потвърдено НП № Р-10-121/06.07.2009г., издадено срещу ЗД „Б. инс" за нарушение на задължението по чл. 107 от КЗ. Наказателно постановление е влязло в сила на 13.01.2010 г.

За да установи тази фактическа обстановка, РС е събрал относими, допустими и необходими доказателствени средства, като изводите му от фактическа страна се споделят изцяло от касационната инстанция.

Касационната инстанция не констатира допуснати от РС съществени процесуални нарушения в хода на съдебното производство.

Въз основа на установената фактическа обстановка РС законосъобразно е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган-зам.председателя на КФН /арг. 320, ал. 2 КЗ/, както и че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Касационната инстанция споделя изводите на РС, че при издаване на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление са спазени всички изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

По отношение на правилното приложение на материалния закон, АССГ приема, че РС законосъобразно е установил съставомерността на деянието. На ЗД „Б. инс" е ангажирана административно-наказателна отговорност за нарушение на чл. 107, ал. 2 от КЗ, а именно за това, че в срок от 15 дни от представянето на всички доказателства по чл. 105 от КЗ не е изпълнило задължението си да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането по депозирано искане за изплащане на застрахователното обезщетение, след настъпване на застрахователно събитие. Нарушението в действителност е формално, на просто извършване, като за съставомерността на същото, не се изисква да са настъпили вреди.

РС законосъобразно е установил, че изпълнителното деяние на процесното административно нарушение, може да бъде извършено само чрез бездействие-непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение - в 15-дневен срок от представянето на всички доказателства по чл. 105 от КЗ да се произнесе по заведената при него застрахователната претенция.

СРС е направил законосъобразно тълкуване на нормите на чл. 104 и чл. 105 от КЗ.

АССГ споделя извода на РС, че разпоредбата на чл. 105 КЗ урежда правото

на застрахователя да изисква от потребителя на застрахователната услуга, а последният да предприеме необходимото поведение, като представи съответните доказателства, допринасящи за правилното определяне на основанието и размера на неговата претенция. Тъй като последното доказателство е предоставено на 03.12.2010 г., застрахователят е трябвало да се произнесе по предявената застрахователна претенция, като определи и изплати размер на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане в срок до 20.12.2010 г. включително. В действителност, нарушението по чл. 107 от КЗ е формално по своята същност.

АССГ в настоящия касационен състав не споделя изводите на РС в частта, в която приема, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да намери приложение, тъй като деянието е формално и не се изследва дали от него са настъпили вреди. Маловажността на деянието следва да се прилага за всички нарушения, без значение дали същите са формални или резултатни, като дали деянието е маловажно следва да се прецени съобразно степента на обществена опасност на деянието съпоставено с други такива от същия вид. В случая обаче чл. 28 от ЗАНН не намира приложение, тъй като ЗД не се е произнесло по искането не само в 15-дневният срок от постъпване на доказателствата, но и към момента на съставяне на АУАН 27.01.2012г.

Законосъобразно РС е приел, че нарушител в случая е ЮЛ, на което законосъобразно е определена имуществена санкция като вид наказание на основание правилно изписана като нарушена правна норма на чл. 107 ал.1 от КЗ.

По отношение на правната норма, на основание на която е наложено наказанието: В случая е установена повторност на нарушението, като наказанието на ЮЛ е наложено на основание чл. 319 ал.2 предл.2 от КЗ във вр. с ал.1 т.2 от същата разпоредба. Повторността е установена и доказана. Предходно НП № Р-10-121/06.07.2009 г., издадено срещу ЗД „Б. инс“ за нарушение на задължението по чл. 107 от КЗ е влязло в сила на 13.01.2010 г., а нарушението, описано в НП № Р-10-344/03.07.2012 г. е извършено на 21.12.2010 г. при условията на повторност по пар.1 т.37 от ДР на КЗ. Наложено при условията на повторност наказание имуществена санкция е в размер близък до минимума от 1 000лв и както правилно е приел РС, съответства на степента на обществена опасност на нарушението съобразно обстоятелствата, при които е извършено.

По направените в касационната жалба възражения:

В АУАН е посочена дата на извършване на нарушението 21.12.2010г. Чл. 34 от ЗАНН дава правомощие на компетентните органи да съставят АУАН по КЗ в срок от две години от извършване на нарушението, който в случая изтича на 21.12.2012г. АУАН е съставен на 27.01.2012г, поради което съдът приема за неоснователно възражението за изтекъл срок по чл. 34 от ЗАНН, който се брои от датата на извършване на нарушението. По отношение на тримесечният срок от откриване на нарушителя, АССГ не приема и това възражение, че и този срок е изтекъл: Производството пред КФН е започнало по жалба от 03.06.2011г, по която е извършена проверка. Същата е приключила с последното събрано доказателство на 01.11.2011г, а АУАН е съставен 27.01.2012г в рамките на три месечният срок по чл. 34 от ЗАНН. По отношение на възражението за изтекла абсолютна давност за преследване, касационната инстанция не споделя същото. Процесното нарушение е извършено на 21.12.2010г, като към тази дата действа разпоредбата

на чл. 81 ал.3 от НК във вр. с чл. 80 ал.1 т.5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН, съгласно която абсолютната погасителна давност за наказателно преследване е четири години и половина считано от датата на извършване на нарушението, които към настоящия момент не са изтекли. Доколкото НП е издадено на 03.07.2012г, съдът приема, че не е изтекъл и 6-месечният преклузивен срок за издаване на НП.

Предвид гореизложеното и като съобрази всички възражения на касатора във връзка с фактическите установявания по преписката, АССГ в настоящия касационен състав приема, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.06.2013г на СРС по нахд № 15902/2012г.
Решението е окончателно.

Председател: .....

/М.С. /

Членове: .....

/Вл. Н./

.....

/М. К./